

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: PR-1992/2026-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužiteljice Marine Sklizović iz Sesveta, Visočička 13, OIB: 24814196827, zastupane po punomoćniku Mateju Peniću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Trgovina Krk d.d, Malinska, Dubašljanska 80, OIB: 66548420466, zastupan po punomoćniku Miri Dragović, odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 15. listopada 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 23. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku Trgovina Krk d.d, Malinska, Dubašljanska 80, OIB: 66548420466, da isplati tužiteljici Marini Sklizović iz Sesveta, Visočička 13, OIB: 24814196827 iznos od 11.032,50 eura sa zateznim kamatama tekućim od 30. listopada 2024. do isplate prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II./ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim zahtijeva da joj tuženik isplati iznos od 467,50 eura sa zateznim kamatama tekućim od 1. svibnja 2021. do isplate, kao i zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos od 11.032,50 eura za razdoblje od 1. svibnja 2021. do 29. listopada 2024.

III./ Nalaže se tuženiku Trgovina Krk d.d, Malinska, Dubašljanska 80, OIB: 66548420466, da isplati tužiteljici Marini Sklizović iz Sesveta, Visočička 13, OIB: 24814196827 trošak parničnog postupka u iznosu od 2.412,50 eura sa zateznim kamatama tekućim od 23. listopada 2026. do isplate prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV./ Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 30. travnja 2021., kao zaposlenica tuženika doživjela ozljedu na radu, a kod tuženika je zaposlena na radnom mjestu prodavačica u trgovini. Predmetni štetni događaj zbio se oko 20.45 sati u prodavaonici označenoj kao P-18, u Maksimirskoj 27 u Zagrebu, na način da je tužiteljica, radeći u smjeni, pokušala spriječiti krađu robe, a što je rezultiralo time da ju je unutar navedene prodavaonice jedan od pljačkaša nepoznatim predmetom snažno udario po lijevoj ruci te joj pritom nanio teške tjelesne ozljede, a od kojih se tužiteljica i dan danas, tri godine nakon štetnog događaja, nije oporavila. Cijelom navedenom događaju svjedočila je i kolegica tužiteljice, Blažica Kolarić. Tužiteljica je u predmetnom štetnom događaju zadobila fizičke ozljede koje su pobliže opisane u medicinskoj dokumentaciji, a osim navedenih fizičkih ozljeda, tužiteljica je pretrpjela i još uvijek trpi brojne psihičke posljedice povezane s proživljenim traumama od dana štetnog događaja. Navedeni događaj prijavljen je i policiji te je tužiteljica u nadležnoj policijskoj postaji, odnosno kod MUP-a, PU Zagrebačka, IV. PP Zagreb, podnijela kaznenu prijavu protiv nepoznatog počinitelja, te istoj policijskoj postaji predala DVD materijal sa snimkom samog štetnog događaja. Tužiteljica je navedenu ozljedu prijavila kao ozljedu na radu, a koja joj je u konačnici i priznata ozljedom na radu od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. Tužiteljica je gotovo cijelo vrijeme od dana štetnog događaja povodom predmetne ozljede na radu na bolovanju, koje još uvijek traje, kao i samo liječenje, odnosno, tužiteljica se još uvijek nije oporavila od ozljeda zadobivenih u predmetnom štetnom događaju. Ista, konstantno trpi ogromne poteškoće te joj je uvelike onemogućeno svakodnevno funkcioniranje. Naime, s obzirom na bolove koje tužiteljica trpi i ograničenost pokreta, lijeva ruka joj je gotovo u potpunosti disfunkcionalna. Zbog ozljeda koje je tužiteljica zadobila u predmetnom štetnom događaju ista ne može uopće zatvoriti lijevu šaku, odnosno posljedica je ukočenost IV. prsta i malog prsta lijeve ruke. Tužiteljica zbog ozljeda, bolova koje svakodnevno trpi i trauma koje je proživjela, većinu noći ne može spavati, osjeća se iscrpljeno, psihički jako loše, a shodno navedenom i fizički hendikepirano. Obitelj tužiteljice, a pogotovo njen suprug, svakodnevno moraju pomagati tužiteljici u izvršavanju njenih svakodневnih i rutinskih obaveza, jer je zbog ozljede koju je pretrpjela i još uvijek trpi, nije u mogućnosti sama obavljati. Zbog navedenih pretrpljenih ozljeda, tužiteljica je bila podvrgnuta dvama operativnih zahvata, provela više ciklusa temeljitih fizikalnih terapija te još uvijek pohađa fizikalne terapije. Tužiteljici su zbog navedenih operativnih zahvata zaostali ožiljci koji u konkretnom slučaju predstavljaju naruženje, kao i činjenica da su joj ostali ukočeni IV. prst i mali prst lijeve ruke te ne može skupiti šaku, niti nositi ikakve predmete u toj ruci. Stoga tužbenim zahtjevom preciziranim u podnesku od 22.8.2025. tužiteljica potražuje iznos od ukupno 11.500,00 eura i to:

- za povredu tjelesnog i duševnog zdravlja (za bolove 4.000,00 EUR, za pretrpljeni strah 2.000,00 EUR, za smanjenje životne aktivnosti 3.000,00 EUR, za zaostalo naruženje 1.000,00 EUR)

- za tuđu pomoć i njegu 1.500,00 EUR,

uz naknadu parničnog troška, sve sa pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik nije podnio odgovor na tužbu, iako su mu tužba sa prilogima i rješenje kojim se poziva na podnošenje tužbe uredno dostavljani.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju (list 5-7, 14, 21-119, 123-124, 146-150, 219-223 spisa), Izjavu očevidnika (list 8 spisa), Stručno – medicinsku ocjenu privremene nesposobnosti za rad osiguranika (list 9-12 spisa), Izjavu ozlijeđenog radnika (list 13 spisa), Potvrdu MUP RH (list 15 spisa), Prijavu o ozljedi na radu (list 16-19 spisa), Orijentacijske medicinske tablice za procjenu

smanjenja životne aktivnosti (list 162-210 spisa), Nalaz i mišljenje vještaka dr. Joška Filipušića od 4.9.2025. (list 245-246 spisa), sudsku praksu (list 247-273 spisa i list 301-310 spisa), Dopis MUP-RH 21.3.2023. (list 274 spisa), izvod iz Sudskog registra za tuženika (list 319-325 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po dr. Božidaru Šebečiću i dr. Gordanu Makariću (list 136-142 spisa), usmeno su saslušani vještaci dr. Šebečić i dr. Makarić (list 224-225 spisa), saslušan je svjedok Blažica Kolarić (list 226-227 spisa) i tužiteljica (list 230-231 spisa).

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05,2/07,84/08,96/08,23/08, 57/11, 25/13 i 70/19 i 80/22 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovan.

5. Predmet ovog postupak je zahtjev tužiteljice za naknadu štete nastalu na radu u štetnom događaju dana 30. travnja 2021.

6. U ovom predmetu je rješenjem Županijskog suda u Karlovcu, Stalna služba u Gospiću od 21. srpnja 2026. ukinuta presuda ovog suda od 17. listopada 2025. jer tuženiku nije uredno dostavljen podnesak tužiteljice od 16. rujna 2025., čime tuženiku nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom, pa je predmet vraćen ovom sudu na ponovni postupak sa uputom da u ponovnom postupku ovaj sud ispravi navedeni nedostatak i tuženiku omogućiti da se očitije na navedeni podnesak.

7. Prije svega, valja reći da je ovaj sud u (ukinutoj) presudi od 17. listopada 2025. u odlomku 31. naveo da nije uzeo u obzir podnesak tužitelja od 16. rujna 2025. temeljem čl. 299.a st. 2. i 3. ZPP-a jer isti nije dostavljen protivnoj strani najkasnije osam dana prije ročišta, već je isti dostavljen punomoćniku tuženika tek 25.9.2025., a nije odlučno što je navedeni podnesak dostavljen punomoćniku tuženika tek nakon zaključenja glavne rasprave jer navedeni podnesak niti nije bilo potreban sukladno čl. 155. ZPP-a jer je sve svoje navode tužitelj mogao iznijeti na ročištu 24.9.2025. Dakle, ovaj sud je jasno obrazložio da navedeni podnesak nije uzeo u obzir, i za to je dao jasne razloga, pa kako isti nije uzeo u obzir, to tuženiku nije bilo onemogućeno raspravljanje. Stoga ovaj sud smatra da su žalbeni navodi tuženika o tome da mu je time onemogućeno raspravljanje potpuno bespredmetni, te su isti zapravo samo usmjereni na odugovlačenje s postupkom, a čime je tuženik prouzročio samo daljnje parnične troškove. Ipak, valja dodati da je sukladno uputi drugostupanjskog suda, u ponovnom postupku održano ročište dana 15. listopada 2026. na kojem je punomoćniku tuženika omogućeno da se očitije na navedeni podnesak, te se je isti i očitovao na predmetni podnesak. Dakle, ovaj sud je u ponovnom postupku, sukladno uputi drugostupanjskog suda, otklonio ukazanu povredu postupka, dok drugostupanjski sud nije ukazivao na druge nepravilnosti u postupku.

8. Valja reći da se je tuženik tijekom postupka uglavnom držao pasivno, te iako je bio uredno pozivan, tuženik nije podnio odgovor na tužbu, a niti je pristupio na pripremno ročište, tako da do zaključenja prethodnog postupka tuženik nije osporavao tužbu i tužbeni zahtjev, niti je predlagao izvođenje dokaza. Tuženik je tek nakon zaključenja prethodnog postupka tj. nakon provedenog vještačenja prigovarao istom te je tek u podnesku od 8.9.2025. nakon zaključenja prethodnog postupka, naveo da je tužiteljica isključivo odgovorna za nastalu štetu.

9. Prema čl. 299. st. 1. ZPP-a stranke su dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke. Prema čl. 299. st. 2. ZPP-a stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije

zaključenja prethodnog postupka. Dakle, tuženik je bio dužan iznijeti činjenice i predložiti dokaze, te se izjasniti o činjeničnim navodima protivne stranke do zaključenja prethodnog postupka 4. rujna 2024., a što tuženik svojom krivnjom nije učinio.

10. Tuženik je nakon zaključenja prethodnog postupka, u podnesku od 8.9.2025. naveo da je tužiteljica postupala suprotno uputama poslodavca odnosno suprotno predavanju od strane djelatnika MUP-a, te je uz taj podnesak dostavio potvrda MUP-a prema kojoj je 284 djelatnika tuženika bilo nazočno na predavanju vezano za samozaštitno ponašanje u cilju prevencije kaznenih djela razbojništva i drugih kaznenih djela s elementima nasilja. Međutim, kako je navedena potvrda dostavljena tek nakon zaključenja prethodnog postupka, a tuženik nije ni tvrdio ni dokazao da ju ranije nije mogao dostaviti, to istu sud nije cijenio sukladno čl. 299. ZPP-a

11. Iz prijave o ozljedi na radu proizlazi da je dana 30. travnja 2021. oko 20.45 sati tijekom redovnog radnog vremena u prodavaonici P-18, u Maksimirskoj 27 u Zagrebu, gdje je tužiteljica radila kao prodavačica, ista stajala na blagajni te u pokušaju da naplati kupnju, nepoznata osoba ju je ozlijedila.

12. Tužiteljica je u svom iskazu navela da radi kao trgovac, te je u vrijeme događaja radila u trgovini tuženika broj 18 u Maksimirskoj. Dana 30.4.2021. otprilike 20-tak minuta prije kraja radnog vremena, oko 20,35-20,40 sati, čistila je i dezinficirala oko blagajne, te su tada ušla četiri mlađa muškarca u trgovinu, dvojica su odmah otišli do frižidera gdje su uzeli pive, te su brzo izašli van sa ukradenim pivama. U trgovini su ostala druga dva muškarca, te su oni također krali pive u frižiderima, te je jedan izašao prema van, a jedan je krenuo prema njoj na blagajnu, te je htjela uzeti pivu da istu skenira, ali je on istu naglo uzeo njoj iz ruku i krenuo prema izlazu, a ona je krenula za njim, te ju je u tom trenutku on odjednom tupim predmetnom udario po 3., 4. i 5. prstu lijeve ruke, te je otišao. Tada je zvala kolegicu, te su zvale šeficu, te je ona otišla na hitnu gdje je utvrđeno da joj je slomljen 4. prst, te ju je nakon nekog vremena liječnik vratio na rad, gdje je radila 17 dana, pa joj je bilo jako loše, te je ponovo otišla u drugu bolnicu, gdje je utvrđeno da i dalje ima slomljen prst koji nije saniran. Nakon toga je napisala pisano izvješće o ozljedi na radu koje je predala poslodavcu, te je to prijavila na policiju. Operirana je 3 puta, te i sada još uvijek sa šakom ne može ništa raditi. Događalo se da u trgovini bude pokradena roba, te je to plaćao onaj tko je bio u smjeni. Prije desetak godina je bila na predavanju na koje ju je poslodavac uputio u policiju, gdje su im govorili kako postupiti u slučaju krađe u trgovini, te su im rekli da im trebaju sve dati i da ih ne smiju dirati. U konkretnom slučaju, ona nije nikoga dirala, već nakon što je ova osoba krenula prema izlazu, ona je također krenula prema izlazu da vidi što se događa, te ju je isti tada udario, a ona mu nije ništa govorila. Pojašnjava da je ona htjela skenirati pivu, te joj je ovaj muškarac istu naglo uzeo i krenuo prema izlazu, te je tada krenula za njim prema izlazu, te ju je u tom trenutku on odgurnu tj. udario, ali ne zna sa čim ju je točno udario. Udarac je zadobila u prodavaonici, dakle, unutar trgovine prije izlaza. Ona je krenula za ovom osobom kada je isti već bio na vratima, jer je bila u šoku i jer je htjela vidjeti što se događa, te je htjela zaključati vrata trgovine. Uvidom u šaku lijevu šaku tužiteljice, sud utvrđuje da tužiteljica ima 4. prst lijeve ruke deblji i deformirani, te tužiteljica navodi da je deblji zbog toga što je u prstu ostala rupa, te pokazuje da sa 3., 4. i 5. prstom ima otežane pokrete, te ih ne može savinuti u zatvorenu šaku. Navodi da joj to prvenstveno smeta zbog toga što ne može spavati, ne može ništa raditi bez tuđe pomoći, te još uvijek odlazi na fizikalnu terapiju. Nakon štetnog događaja, pomoć i njegu joj je pružao suprug. Ovakav slučaj joj se prvi put dogodio nakon 28 godina staža, te je od svega bila u šoku, te je i danas u šoku, zbog čega odlazi kod psihijatra i pije tablete.

13. Svjedokinja Blažica Kolarić je izjavila da je spornog dana sa tužiteljicom radila u smjeni kao trgovac, te je u trgovinu ušlo par ljudi, te je jedna osoba otišla na kasu da

plati, a druga osoba je otišla do frižidera iz kojeg je uzela veliku pivu, te je potrčala prema izlazu bez plaćanja. Tada je tužiteljica bila na kasi, a ona je bila na dijelu za kruh, te je tužiteljica izašla iz prostora kase i stala pred vrata kako bi spriječila ovu osobu da uzme pivu, te ju je ta osoba koja je potrčala prema izlazu odgurnula pri čemu je tužiteljica nekako sa rukom udarila o vrata ili nešto drugo, odnosno nije sigurna da li ju je ta osoba udarila pivom o prst, ali je pri tome tužiteljica ozlijedila prst, a pri tome tužiteljica nije pala na pod. Nakon toga je primijetila da je tužiteljici natekao 4. i 5. prst, te je ona rekla da ju sve boli pa je otišla u traumu, te je tom prilikom pozvana i policija. U slučaju krađe trgovci su morali snositi troškove. Nekada prije su imali predavanja o tome kako trebaju postupati u slučaju razbojstva ili krađa, te su im rekli da bi trebali zapamtiti čim više detalja kako bi to rekli policiji, te su im govorili da ne bi trebali ulaziti u sukobe sa napadačem. Ne zna da li je tužiteljica ovu osobu uhvatila za majicu s leđa, već zna da je izašla s kase ispred izlaza. Nakon što je svjedokinji predložena izjava od 3.5.2021. navodi da misli da je to njena izjava.

14. Sud je prihvatio iskaz tužiteljice i svjedokinje Blažice Kolarić u dijelu u kojem su jasni i logični te međusobno suglasni te su suglasni i sa materijalnim dokazima u spisu. Tako je sud utvrdio da je tužiteljica bila zaposlena kod tuženika kao prodavač te je spornog dana pred kraj radnog vremena, u trgovinu ušlo nekoliko mlađih muških osoba koje su krale pivu iz frižidera i pobjegle, ali jedan od njih je došao do kase na kojoj je bila tužiteljica, te je tužiteljica namjeravala skenirati i naplatiti pivu, ali joj je ovaj muškarac istu naglo uzeo i krenuo prema izlazu te je tužiteljica krenula za njim, a on se je okrenuo i udario ju po lijevoj ruci.

15. Sud nije prihvatio iskaz tužiteljice u dijelu u kojem navodi da nakon što je ova muška osoba krenula prema izlazu, ona je također krenula prema izlazu da vidi što se događa, budući je isti u suprotnosti sa pisanom izjavom tužiteljice i sa navodima tužbe. Naime, tužiteljica u tužbi navodi da je pokušala spriječiti krađu robe, a u pisanoj izjavi koju je dala poslodavcu nakon štetnog događaja, navela je da je ova muška osoba krenula prema izlazu ta ga je pokušala zaustaviti te se on okrenuo i udario ju po lijevoj ruci. Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da tužiteljica nije krenula prema izlazu kako bi vidjela što se događa, nego je krenula prema izlazu za muškom osobom koja je ukrala pivu kako bi pokušala spriječiti krađu odnosno zaustaviti ovu mušku osobu koja je ukrala pivu, ali iz iskaza tužiteljice proizlazi da ona nije nikoga dirala te i iz pisane izjave tužiteljice ne proizlazi da je ona dirala tj fizički zaustavljala ovu mušku osobu, ali kada je tužiteljica krenula prema izlazu za tom muškom osobom, ovaj se je okrenuo i udario ju po lijevoj ruci. Dakle, tužiteljica je krenula prema izlazu za tom muškom osobom u namjeri da ga pokuša zaustaviti, ali ona nije ništa poduzela tj. nije ga niti dirala niti fizički zaustavljala, a on ju je udario ju po lijevoj ruci.

16. Sud nije prihvatio iskaz svjedokinje Blažice Kolarić u dijelu u kojem navodi da je tužiteljica stala pred vrata kako bi spriječila ovu osobu da uzme pivu, te ju je ta osoba koja je potrčala prema izlazu odgurnula, budući je isti u suprotnosti sa pisanom izjavom koju je dala ova svjedokinja poslodavcu nakon štetnog događaja, a u kojoj je navela da je tužiteljica u namjeri da ga zaustavi primila ga za majicu sa leđa i on se otrgnuo i u okretu ju je udario u lijevu ruku. Kako je iskaz svjedokinje Kolarić i njena pisana izjava međusobno suprotni, te su također isti u suprotnosti sa svim ostalim dokazima, to iste sud nije prihvatio kao istinite.

17. Nadalje, iz suglasnih iskaza tužiteljice i svjedokinje Blažice Kolarić koje je sud u tom dijelu prihvatio kao istinite, proizlazi da su tužiteljica i svjedokinja bile na predavanju na koje ih je poslodavac uputio u policiju gdje su im govorili kako postupiti u slučaju krađe u trgovini, te su im rekli da im trebaju sve dati i da ih ne smiju dirati. Također, iz istih je sud utvrdio da se je događalo da u trgovini bude pokradena roba, te

je to plaćao onaj tko je bio u smjeni. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da joj se ovakav slučaj prvi put dogodio, nakon 28 godina staža, te je od svega bila u šoku.

18. Dakle, tužiteljica je u toku redovnog radnog vremena na radnom mjestu prodavačice namjeravala skenirati pivu na blagajni ali joj je ovaj muškarac istu naglo uzeo i krenuo prema izlazu sa tom pivom, a tužiteljica je u šoku krenula prema izlazu za njim kako bi ga pokušala zaustaviti ali ga nije zaustavila niti dirala, te je on primijetio da je tužiteljica krenula za njim te se je okrenuo i udario ju po lijevoj ruci. Dakle, postoji uzročno posljedična veza između štetnog događaja i nastale štete.

19. Stoga, tuženik odgovara tužiteljici po pravilima o objektivnoj odgovornosti imajući pri tome u vidu odredbu čl. 111. st. 1. Zakona o radu, dalje: ZR (Narodne novine broj: 93/14) kojom je propisano ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava, kao i odredbu čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu, dalje: ZZR (Narodne novine broj: 71/14) kojom je propisano da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Prema čl. 25. st. 2. ZZR poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti, ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

20. Valja reći da u obavljanju posla prodavača u trgovini, prodavači po prirodi svoga posla dolaze u situacije da zbog obavljanja posla mogu biti žrtve napada pa u profesionalni rizik takovog posla, za koji odgovara poslodavac, spada i takav napad radi pokušaja krađe tako da se napad nepoznate osobe, koji događaj je tužiteljica prijavila, a koji je doživjela za vrijeme obavljanja svojih redovnih radnih zadataka, ne može se smatrati događajem zbog izvanrednih i nepredvidivih okolnosti, odnosno više sile, na kojeg poslodavac, unatoč njegovoj dužnoj pažnji, nije mogao utjecati.

21. Iako je poslodavac omogućio tužiteljici predavanje kod MUP-a o tome kako treba postupati u slučaju krađe, a na kojem su poučeni da im trebaju sve dati i da ih ne smiju dirati, tuženik je s druge strane kažnjavao svoje radnike na način da su oni koji su radili u smjeni kada je bila krađa, morali nadoknaditi nastali manjak, a što proizlazi i iz iskaza tužiteljice i iz iskaza svjedokinje Kolarić, a tuženik nije ni tvrdio ni dokazao suprotno.

22. Po ocjeni ovog suda, u konkretnom slučaju, kada je u trgovini nekoliko nepoznatih muških osoba ukrado pive i pobjeglo, a tužiteljica jednoj nepoznatoj muškoj osobi nije uspjela skenirati i naplatiti pivu jer joj je ovaj muškarac istu naglo uzeo i krenuo prema izlazu sa ukradenom pivom, tužiteljica je uslijed straha i šoka potpuno instinktivno krenula za tom osobom kako bi ga pokušala spriječiti u krađi ali u tome nije uspjela, te ga ona nije dirala, već je samo krenula za njim, te se je isti okrenuo i udario ju u lijevu ruku. Imajući u vidu da je tužiteljica radila kao prodavač već 28 godina, a ovakav slučaj joj se dogodio sada prvi put, te je bila u šoku, te se radi o izuzetno stresnoj situaciji u kojoj se prosječan čovjek teško može snaći, a tuženik je inače od svojih radnika tražio da nadoknade manjak koji je nastao krađom, to ovaj sud smatra da postupanje tužiteljice predstavlja postupanje na način kako bi postupao svaki prosječan čovjek pa sud nije našao da bi ona pridonijela nastanku štete, odnosno da je skrivila predmetni štetni događaj. Slijedom navedenog, po stavu ovog suda, tuženik nije sukladno odredbi čl. 1067. ZOO-a i čl. 15. st. 2. ZZR u vezi s odredbom čl. 219. st. 1. ZPP dokazao okolnosti koje bi ga oslobodile odgovornosti za nastanak štetnog događaja, pa je ovaj sud zaključio da je tuženik kao poslodavca odgovoran za nastanak štetnog događaja, a također je utvrđeno da tužiteljica nije ničim doprinijela nastanku štetnog događaja.

23. Podredno, valja dodati da je tuženik osporio svoju odgovornost te je iznio nove činjenice i dokaze vezane uz taj prigovor tek nakon zaključenja prethodnog postupka, pa se te nove činjenice i dokazi sukladno čl. 299. st. 3. ZPP-a ne uzimaju u obzir, međutim, i čak i ako se iste uzmu u obzir, iste su potpuno neosnovane.

24. Radi utvrđivanja osnove i visine štete, sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju i zdravstveni karton tužiteljice, te je provedeno medicinsko vještačenje. Vještaci dr. Božidar Šebečić i dr. Gordan Makarić su u svom nalazu i mišljenju utvrdili da je tužiteljica rođena 1976. stradala na radnom mjestu 30. travnja 2021. Zadobila je kosi prijelom srednjeg članka 4. prsta lijeve šake s pomakom ulomaka. Liječena je imobilizacijom 4. i 5. prsta lijeve šake nešto dulje od mjesec dana. Po skidanju imobilizacije provela je fizikalnu terapiju. Prijelom nije zarastao već se razvila pseudoartroza zbog čega je 23.02.2023. operirana, učinjena je korektivna osteotomija mjesta pseudoartroze i osteosinteza ulomaka. Postoperativno je prst imobiliziran longetom. Nakon skidanja imobilizacije provela je fizikalnu terapiju. Novom operacijom 08.12.2023. odstranjen je osteosintetski materijal a tužiteljica je nastavila s dugotrajnom fizikalnom terapijom. Prijelom nije u cijelosti zarastao. Tužiteljica je na psihičkom planu razvila simptomatiku Reakcije na stres (F43.9), u primarno psihički vulnerabilne strukture (F41.2). Navedeno proizlazi i iz priložene medicinske dokumentacije. Naime, tužiteljica je u okolnostima predmetnog štetnog događaja bila izložena situaciji stresogenog potencijala u vidu realne opasnosti po tjelesni integritet, što je uz liječenje i zaostale tjelesne posljedice, i dovelo do razvoja psihičkog poremećaja. Aktualnim psihijatrijskim ispitivanjem bilježi se opisana simptomatika. Između štetnog događaja i ozljede, kao i razvoja psihičkog poremećaja, postoji izravna uzročno-posljedična veza. Slijedom navedenog, u tužiteljice je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Smanjenje životne aktivnosti s psihijatrijskog stajališta iznosi 5%. Po završetku liječenja kod tužiteljice je zaostala slabost lijeve šake, ekstenzijska kontraktura 4. i 5. prsta, hvat predmeta s 4. i 5. prstom nije moguć zbog čega je hvat šakom otežan, ispadaju joj predmeti iz šake. Tužiteljica ima i kronične bolove u ručnom zglobu, šaci i prstima. Prijelom nije u potpunosti zarastao. Navedene trajne posljedice uzrok su smanjenja životne aktivnosti od 13%. Duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti objedinjeno i realno cijene 17% (s kirurško-traumatološkog stajališta 13%, s psihijatrijskog stajališta 5%). Tužiteljica je zbog zadobivenih ozljeda i tijekom dugotrajnog liječenja (dvije operacije, dugotrajna fizikalna terapija) trpjela fizičke bolove jakog intenziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 20 dana, manjeg intenziteta 5 mjeseci kumulativno. Zaostali kronični bolovi uključeni su u smanjenje životne aktivnosti. Tužiteljica je pri štetnom događaju trpjela kratkotrajni primarni strah jakog intenziteta. Do smirivanja akutnih simptoma trauma i prilagodbe na novonastalo stanje trpjela je sekundarni strah umjerenog do jakog oscilirajućeg intenziteta sveukupno do 3 dana, te potom umjereni oscilirajući strah sveukupno do 2 tjedna. Po navedenom trpjela je slabiji oscilirajući strah sveukupno do 8 tjedana. Zaostao je kasni, povremeni oscilirajući strah slabijeg intenziteta, u situacijama koje ju podsjećaju na štetni događaj. Zadebljanje 4. prsta i ekstenzijska kontraktura 4. i 5. prsta predstavljaju naruženje manjeg stupnja uslijed čega tužiteljica trpi i odgovarajuće duševne boli. Tuđa pomoć bila joj je potrebna u opsegu 3 sata dnevno 4 tjedna, u opsegu 2 sata dnevno 2 mjeseca i u opsegu 1 sat dnevno 3 mjeseca za obavljanje kućnih poslova (kuhanje, peglanje, spremanje) nabavku i pripremu hrane i sl. Liječenje tužiteljice s kirurško-traumatološkog stajališta završeno je 30.10.2024., a status psihičkih funkcija stabiliziran je 2.4.2022.

25. Na nalaz i mišljenje vještaka prigovorio je tuženik pa su vještaci saslušani usmeno na ročištu (list 224-225 spisa). Vještaci navode da tuženik prigovara ocjeni smanjenja životne aktivnosti, pretrpljenih fizičkih bolova, straha, potrebi za tuđom pomoći i naruženju. Kod prigovora na ocjenu smanjenja životne aktivnosti tuženik se

poziva na orijentacijske medicinske tablice gdje je za smanjenu pokretljivost jednog zgloba 3-5. prsta u lakom stupnju predviđeno smanjenje životne aktivnosti od 1%, a u većem stupnju od 1,5%. Vještaci navode da je tuženik previdio činjenicu da prijelom 4. prsta kod tužiteljice nije saniran već se razvila pseudo artroza. Kod tužiteljice je zaostala jaka kontraktura sva 4 zgloba 4. i 5. prsta zbog čega je hvat šakom nepotpun, otežan, pri hvatu joj ispadaju predmeti iz šake. Također je oslabljena gruba mišićna snaga lijeve šake. Uzevši u obzir sve te zaostale traje posljedice a koje teško oštećuju funkciju lijeve šake, vještak smatra da je ocjena smanjenja životne aktivnosti od 13% adekvatna i ostaje kod iste. Na prigovor na ocjenu fizičkih bolova i straha vještaci navode da se radi o subjektivnim kategorijama koje nije moguće objektivno izmjeriti. Pri ocjeni su uzeli u obzir težinu zadobivene ozljede i priloženu medicinsku dokumentaciju o liječenju, a iz koje je vidljivo da je liječenje tužiteljice trajalo do 30.10.2024., znači oko 3 i pol godine. Stoga smatraju da je ocjena intenziteta i duljine trajanja fizičkih bolova adekvatna duljini liječenja i u cijelosti ostaju kod iste. Na prigovor na ocjenu naruženja vještak navodi da je kod tužiteljice zaostalo zadebljanje 4. prsta i kontraktura 4. i 5. prsta, a što predstavlja naruženje manjeg stupnja. Na prigovor na ocjenu potrebe za tuđom pomoći vještaci navode da je tužiteljica nakon ozljede imala imobilizaciju 4. i 5. prsta lijeve šake nešto dulje od mjesec dana i da joj je u tom periodu bila potrebna tuđa pomoć u opsegu od 3 sata dnevno, a u nastavku 2 sata dnevno 2 mjeseca i 1 sat dnevno 3 mjeseca, a u što je uključena i potreba za tuđom pomoći nakon operacije u veljače 2023. i u prosincu 2023. Vještak dr. Šebečić je pojasnio da se je tužiteljica primarno liječila zbog prijeloma srednjeg članka 4. prsta, ali tijekom liječenja je bio imobiliziran i 3. prst, što je dovelo do kontrakture 4., ali i 5. prsta. Promjene na 5. prstu su posljedica komplikacija liječenja prijeloma 4. prsta. U konkretnom slučaju je došlo do natučenja 2. i 3. prsta i prijeloma 4. prsta, a ligamentarne ozljede nisu verificirane. Radi se o teškoj tjelesnoj ozljedi jer je prijelom 4. prsta bio sa pomakom, a trajne posljedice na 4. i 5. prstu su posljedica komplikacije u vidu sudekovedistrofije odnosno regionalnog kompleksnog bolnog sindroma, a koji je nastao kao reakcija na traumu prstiju. Na upit punomoćnika tuženika kako komentiram nalaz da je u nalazu 1.6.2021. i 21.12.2021. navedeno da je prijelom saniran, vještak dr. Šebečić navodi da se vjerojatno radilo o previdu onoga tko je tada očitavao rtg snimke, jer npr. u opisu rtg slika od 14.9.2021. je navedeno da je još mjestimično vidljiva fraktura pukotina, a u nalazu Klinike za traumatologiju iz veljače 2023. navedena je dijagnoza pseudo artroze članka 4. prsta te je zbog toga i operativno liječena. Također, u nalazu iz prosinca 2023. iz Klinike za traumatologiju navedena je dijagnoza pseudo artroze 4. prsta. U nalazu msct-a 16.9.2024. navedeno je da je još vidljiva fraktura pukotina srekloziranih rubova širine od 1 mm, što je jasan znak pseudo artroze. Iako postoji protek vremena između ozljeđivanja i provedene operacije, to je zbog toga što su liječnici pretpostavljali da će doći do zarastanja ozljede bez operacije, te je operacija pseudo artroze šake prstiju delikatna, a rezultat često nepovoljan, kao što je ovdje i bilo. Ocjena trajnih posljedica od 13% odnosi se na poremećajnu funkciju 4. i 5. prsta zajedno, a naročito na nemogućnost hvata 4. i 5. prstom odnosno oslabljenje grube mišićne snage šake, te se ista ne može dijeliti po prstima. Klinički status desne šake je uredan, pa zbog toga to nije navedeno u nalazu, te se uvijek uspoređuju obje šake. Iz priložene medicinske dokumentaciji može se utvrditi da su bolovi tužiteljice bili kontinuirano 173 dana, te se u istoj u više navrata spominje alodinija odnosno intenzivniji bolovi u prstu uz dodatak da je tužiteljica operirana u 2 navrata. Tablice se odnose na smanjenu pokretljivost pojedinog prsta, međutim, kod tužiteljice se ne radi samo o smanjenoj pokretljivosti pojedinog prsta, nego o teško oštećenom hvatu 4. i 5. prsta zbog čega tužiteljici ispadaju predmeti iz šake, a to nije navedeno u tim tablicama, ali isto postoji kod tužiteljice, te je to uzeo u obzir pri utvrđivanju trajnih posljedica. Vještaci navode da nisu naišli podatak o tome do kada je tužiteljica bila na bolovanju, te to niti

nije bilo predmet vještačenja. Slijedom navedenog, vještaci ostaju kod trajnih posljedica $13+5\%=18$, ali objedinjeno iznosi 17%.

26. Tuženik je nakon usmenog saslušanja vještaka prigovorio da je prema orijentacijskim tablicama za prijelom 4. prsta predviđeno trajno smanjenje maksimalno 1,5%. Međutim, vještaci su jasno i detaljno odgovorili na sva pitanja tuženika usmeno na ročištu pa su tako jasno naveli da se tuženik poziva na orijentacijske medicinske tablice gdje je za smanjenu pokretljivost jednog zgloba 3-5. prsta u lakom stupnju predviđeno smanjenje životne aktivnosti od 1%, a u većem stupnju od 1,5%, međutim, vještaci su jasno naveli da je tuženik previdio činjenicu da prijelom 4. prsta kod tužiteljice nije saniran već se razvila pseudo artroza, da je kod tužiteljice zaostala jaka kontraktura sva 4 zgloba 4. i 5. prsta zbog čega je hvat šakom nepotpun, otežan, pri hvatu joj ispadaju predmeti iz šake te je oslabljena gruba mišićna snaga lijeve šake pa uzevši u obzir sve te zaostale trajne posljedice a koje teško oštećuju funkciju lijeve šake, vještak smatra da je ocjena smanjenja životne aktivnosti od 13% (za ovu ozljedu) adekvatna, odnosno ukupno smanjenje životne aktivnosti kada se uzme u obzir i psihijatrijske tegobe je 17%. Ocjena trajnih posljedica od 13% odnosi se na poremećajnu funkciju 4. i 5. prsta zajedno, a naročito na nemogućnost hvata 4. i 5. prstom odnosno oslabljenje grube mišićne snage šake, te se ista ne može dijeliti po prstima. Vještak je također pojasnio da se je tužiteljica primarno liječila zbog prijeloma srednjeg članka 4. prsta, ali tijekom liječenja je bio imobiliziran i 3. prst, što je dovelo do kontrakture 4., ali i 5. prsta. Promjene na 5. prstu su posljedica komplikacija liječenja prijeloma 4. prsta. U konkretnom slučaju je došlo do natučenja 2. i 3. prsta i prijeloma 4. prsta, a ligamentarne ozljede nisu verificirane. Radi se o teškoj tjelesnoj ozljedi jer je prijelom 4. prsta bio sa pomakom, a trajne posljedice na 4. i 5. prstu su posljedica komplikacije u vidu sudekovedistrofije odnosno regionalnog kompleksnog bolnog sindroma, a koji je nastao kao reakcija na traumu prstiju. Također, navodi da se Tablice odnose na smanjenu pokretljivost pojedinog prsta, međutim, kod tužiteljice se ne radi samo o smanjenoj pokretljivosti pojedinog prsta, nego o teško oštećenom hvatu 4. i 5. prsta zbog čega tužiteljici ispadaju predmeti iz šake, a to nije navedeno u tim tablicama, ali isto postoji kod tužiteljice, te je to uzeo u obzir pri utvrđivanju trajnih posljedica. Također, vještaci su jasno i detaljno obrazložili trajanje i jačinu bolova kao i duljinu liječenja pa su i ti prigovori tuženika bez osnove. Nadalje, tuženik je nakon usmenog saslušanja vještaka prigovorio da vještak nije komparirao i mjerio obje šake u pisanom nalazu i mišljenju pa postoji mogućnost drugih trauma. Međutim, vještak je na ročištu jasno iskazao da se uvijek uspoređuju obje šake, a klinički status desne šake tužiteljice je uredan, pa zbog toga to nije navedeno u pisanom nalazu i mišljenju. Također, nakon usmenog saslušanja vještaka tuženik je prigovorio da je mišljenje vještaka suprotno radiološkim snimkama od 1.6.2021. i 21.12.2021. u kojima se navodi potpuna sanacija prijeloma. Međutim, vještaci su na ročištu jasno izjavili da se je radilo o previdu onoga tko je tada očitavao rtg snimke, jer npr. u opisu rtg slika od 14.9.2021. je navedeno da je još mjestimično vidljiva fraktura pukotina, a u nalazu Klinike za traumatologiju iz veljače 2023. navedena je dijagnoza pseudo artroze članka 4. prsta te je zbog toga i operativno liječena, također, u nalazu iz prosinca 2023. iz Klinike za traumatologiju navedena je dijagnoza pseudo artroze 4. prsta, a u nalazu msct-a 16.9.2024. navedeno je da je još vidljiva fraktura pukotina srekloziranih rubova širine od 1 mm, što je jasan znak pseudo artroze. Iako postoji protek vremena između ozljeđivanja i provedene operacije, to je zbog toga što su liječnici pretpostavljali da će doći do zarastanja ozljede bez operacije, te je operacija pseudo artroze šake prstiju delikatna, a rezultat često nepovoljan, kao što je ovdje i bilo. Dakle, vještaci dr. Šebečić i dr. Makarić su detaljno odgovorili na sva pitanja stranaka te isti više nisu imali daljnjih pitanja te su vještaci jasno i detaljno usmeno na ročištu otklonili sve iznesene prigovore.

27. Sud je izvršio uvid u nalaz i mišljenje vještaka dr. Joška Filipušića kojeg je tuženik dostavio uz podnesak od 8.9.2025. te je sud isti cijenio kao i druge dokaze u postupku. Međutim, sud isti nije prihvatio kao mjerodavan, budući je isti izrađen isključivo na zahtjev, po nalogu i po uputi tuženika, te se stranke nisu suglasile da se isti koristi kao dokaz u ovom predmetu. Također, valja dodati da su vještaci dr. Šebečić i dr. Makarić izradili nalaz i mišljenje po rješenju suda i sukladno zadatku suda, čemu se tuženik nije protivio, te su isti izvršili uvid u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju u spisu, ali su također izvršili i pregled tužiteljice, dok dr. Filipušić nedvojbeno nije izvršio pregled tužiteljice, te je upitno koju je sve medicinsku dokumentaciju imao na uvid i kakav mu je bio nalog (tuženika) za provođenje vještačenja. Isto tako, u ovom predmetu sud je odredio izvođenje kombiniranog medicinskog vještačenja po stalnim sudskim vještacima dr. Božidaru Šebečiću koji je specijalist kirurg-traumatolog i dr. Gordanu Makariću koji je specijalist psihijatar, dok je tuženik dostavio nalaz i mišljenje vještaka dr. Joška Filipušića u kojem nije navedena njegova specijalnost, pa je upitna njegova stručnost i kompetentnost. Nadalje, u predmetnom vještačenju vještaci dr. Makarić i dr. Šebečić su dali svoje mišljenje s aspekta kirurga-traumatologa i s aspekta psihijatra, kao i njihovo usaglašeno mišljenje, dok dr. Filipušić u svom nalazu i mišljenju uopće nije utvrđivao tegobe tužiteljice s psihijatrijskog aspekta. Zbog svega navedenog, ovaj sud nije prihvatio nalaz i mišljenje dr. Filipušića kojeg je tuženik privatno angažirao, te isti nije doveo u sumnju vještačenje koje je provedeno u ovom predmetu sukladno odluci suda po vještacima dr. Šebečiću i dr. Makariću.

28. Nalaz i mišljenje liječnika vještaka dr. Božidara Šebečića i dr. Gordana Makarića, kao i dopunsko usmeno očitovanje vještaka kojim detaljno odgovaraju na pitanja i otklanjaju prigovore tuženika, dajući za to jasne i valjane razloge, te decidirano navodeći koje činjenice nalaze utvrđenima temeljem takvoga nalaza i mišljenja, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao stručnu pomoć u dokazivanju tužiteljinih tegoba iz predmetnog štetnog događaja, budući da je isti sačinjen stručno i obrazloženo u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije, a sud je ocijenio da nije bilo potrebe za provođenjem novog medicinskog vještačenja sukladno čl. 261. ZPP jer za to nisu bili ispunjeni uvjeti. Stoga je sud odbio kao nepotreban prijedlog tuženika za izvođenjem novog medicinskog vještačenja, koji je po ocjeni ovog suda usmjeren isključivo na odugovlačenje s postupkom, što je sud dužan onemogućiti strankama.

29. Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju provedenog medicinskog vještačenja, te pregledom cjelokupne medicinske dokumentacije tužiteljice, utvrdio da je u predmetnom štetnom događaju tužiteljica zadobila kosi prijelom srednjeg članka 4. prsta lijeve šake s pomakom ulomaka te je na psihičkom planu razvila simptomatiku Reakcije na stres (F43.9), u primarno psihički vulnerabilne strukture (F41.2). Zbog toga tužiteljica trpi duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti objedinjeno i realno 17% (s kirurško-traumatološkog stajališta 13%, s psihijatrijskog stajališta 5%), te zbog zadobivenih ozljeda i tijekom dugotrajnog liječenja (dvije operacije, dugotrajna fizikalna terapija) trpjela je fizičke bolove i strah određeno vrijeme i određenog intenziteta. Zadebljanje 4. prsta i ekstenzijska kontraktura 4. i 5. prsta predstavljaju naruženje manjeg stupnja uslijed čega tužiteljica trpi i odgovarajuće duševne boli, a iako je isti vidljiv trećim osobama, tužiteljica nije tvrdila da joj je zbog istoga nelagodno pri pogledu trećih osoba. Tuđa pomoć bila joj je potrebna 295 sati (u opsegu 3 sata dnevno 4 tjedna, u opsegu 2 sata dnevno 2 mjeseca i u opsegu 1 sat dnevno 3 mjeseca) Liječenje tužiteljice s kirurško-traumatološkog stajališta završeno je 30.10.2024., a status psihičkih funkcija stabiliziran je 2.4.2022.

30. Prema čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu,

nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Obzirom da je utvrđeno da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, ispunjene su pretpostavke iz čl. 1100. st. 1. ZOO da se tužitelju odmjeri pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu.

31. S obzirom na ovakvo utvrđeno činjenično stanje, cijeneći intenzitet i duljinu pretrpljenih fizičkih bolova i straha, vrstu i lokalitet ozljeda te popratne tegobe kojima je tužiteljica bila izložena, stupanj smanjenja životne aktivnosti (17%), životnu dob tužiteljice (rođena 1976. godine), stupanj naruženosti (zadebljanje 4. prsta i ekstenzijska kontraktura 4. i 5. prsta predstavljaju naruženje manjeg stupnja, te je vidljiv trećim osobama, ali tužiteljica nije tvrdila da joj je zbog toga nelagodno pri pogledu drugih ljudi), te okolnosti konkretnog slučaja, ovaj sud smatra da primjerena novčana naknada tužiteljici za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iznosi ukupno 10.000,00 eura, odnosno po slijedećim kriterijima: za fizičke boli 4.000,00 eura, za strah 2.000,00 eura, za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti 3.000,00 eura i za duševne boli zbog naruženosti 1.000,00 eura.

32. Nadalje, kako je na temelju nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od ukupno 295 sati, te je ista tužiteljici pružana besplatno od strane supruge, a po ocjeni ovog suda primjerena je cijena sata tuđe pomoći i njege 3,50 eura po satu, budući je to primjereno cijenama na tržištu (čl. 223. ZPP-a), to primjerena novčana naknada tužiteljici s osnove tuđe pomoći i njege iznosi 1.032,50 eura, dok je valjalo odbiti preostali dio zahtjeva s ovog osnova u iznosu od 467,50 eura sukladno čl. 1095. st. 2. ZOO.

33. Slijedom navedenog, tužiteljici je valjalo dosuditi na ime naknade neimovinske i imovinske štete iznos od ukupno 11.032,50 eura, dok je odbijen preostali dio zahtjeva u iznosu od 467,50 eura.

34. Prema čl. 29. st. 1. ZOO, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Čl. 1103. ZOO određeno je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužiteljica je podnijela predmetnu tužbu 29.4.2024., kada još nije bilo okončano liječenje tužiteljice. Kako je medicinskim vještačenjem utvrđeno da je liječenje tužiteljice s kirurško-traumatološkog stajališta završeno je 30.10.2024., a status psihičkih funkcija stabiliziran je 2.4.2022., to je ovaj sud utvrdio da je sveukupno liječenje tužiteljice završilo i njeno zdravstveno stanje se stabiliziralo 30.10.2024. te je tek tada bo poznat opseg nastale štete, pa je tužiteljici valjalo dosuditi zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade štete tekuće od 30.10.2024. do isplate, dok tužiteljica neosnovano zahtijeva zatezne kamate za razdoblje od štetnog događaja 1.5.2021. do 29.10.2024. Odluka o visini stope zateznih kamata temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO.

35. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 5. i čl. 155. st. 1 ZPP budući tužiteljica nije uspjela u sporu samo u razmjerno neznatnom dijelu, te su troškovi odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), a prema vrijednosti postavljenog tužbenog zahtjeva. Tako je tužiteljici priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to: za sastav tužbe po Tbr. 7/1 - 100 bodova, ročište 4.9.2024., 8.4.2025., 8.7.2025., 24.9.2025. i 15.10.2026. po Tbr. 9/1 - po 100 bodova za svako, podnesak od 26.2.2025. po Tbr. 8/1 – 100 bodova, te podnesak od 22.8.2025. po Tbr. 8/4 – 25 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi ukupno 1.450,00 eura, a uvećano za trošak PDV-a iznosi 1.812,50 eura. Tome

valja dodati trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 600,00 eura koji je bio neophodan za vođenje parnice, pa ukupni trošak tužiteljice iznosi 2.412,50 eura. Tužiteljici nije priznat trošak podneska od 15.5.2025. jer isti ne postoji u spisu sa tim datumom, te podnesak od 27.9.2024. i 16.9.2025. jer isti nisu bili nužni za vođenje parnice sukladno čl. 155 st. 1 ZPP-a. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i čl. 151 st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu, 23. listopada 2026.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u roku 15 dana.

DNA:

1. Pun. tužiteljice
2. Pun. tuženika
3. Spis

Broj zapisa: **9-3088f-0eb13**

Kontrolni broj: **040a9-0629a-f05c3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.